

En playboys planlagte eftermæle

Et bokssæt på 30 kilo med 3.506 sider om Hugh Hefner og de første 25 år af magasinet Playboy er første del af det eftermæle, som den 83-årige playboy selv vil være med til at forme, inden det er for sent. Han sørger stadig for at have fuld kontrol over det image, der i mange år gjorde ham til manden, alle ville »i seng med«.

FOTO: PLAYBOY ENTERPRISES INTERNATIONAL, INC./TASCHEN

»Sex makes the world go around«. Det citat kan næsten kun komme fra verdens største Playboy, Mr. Hugh Marston Hefner, der selv i en alder af 83 år er skabt af et stof, som kun de færreste mænd – eller kvinder – tør drømme om.

I hvert fald hvis hans dygtigt opbyggede – og altid velplejede – image som playboyen über alles ellers holder stik hele vejen til sengekanten i et af hans 22 soveværelser.

Citatet er hentet fra et interview fra Time for nylig, hvor han med sin sædvanlige bramfrihed over for sex også proklamerede, at han stadig dyrker det op til fire gange om ugen – med en flaskehals i weekenden, da alle hans tre, fire, fem, seks, syv unge, blonde og barmfagre kærestes her har indfundet sig i hans legendariske Playboy Mansion på toppen af Holmby Hills ved Los Angeles.

Han er selvfølgelig også stadig en af de første, der højlydt går i forsvar for mænd som Tiger Woods.

»Jeg synes, den eneste overraskelse er, at nogen kan være overrasket over, at en mand som han ikke lever monogamt. Ægteskab er meget praktisk, når man har børn sammen, mens idéen om, at monogami varer evigt, er en utopi,« har han udtalt til Reuters.

DET ER DET BILLEDE, Hugh Hefner har malet igen og igen, siden den første udgave af magasinet Playboy chokerede de puritanske amerikanere i 1953. Og selv om han måske de seneste 20 år er blevet opfattet som lidt af en karikatur, kan ingen tage fra ham, at han var med til at rykke ved amerikanernes syn på sex. At han var hottere end hot de første 25 år af magasinets historie. At han var en dygtig brandmaker. At han forstod at smede i den tid, han var en del af.

Måske er det netop den del af hans historie, der nu synes at blive vigtigere og vigtigere for ham at fortælle. I hvert fald har der

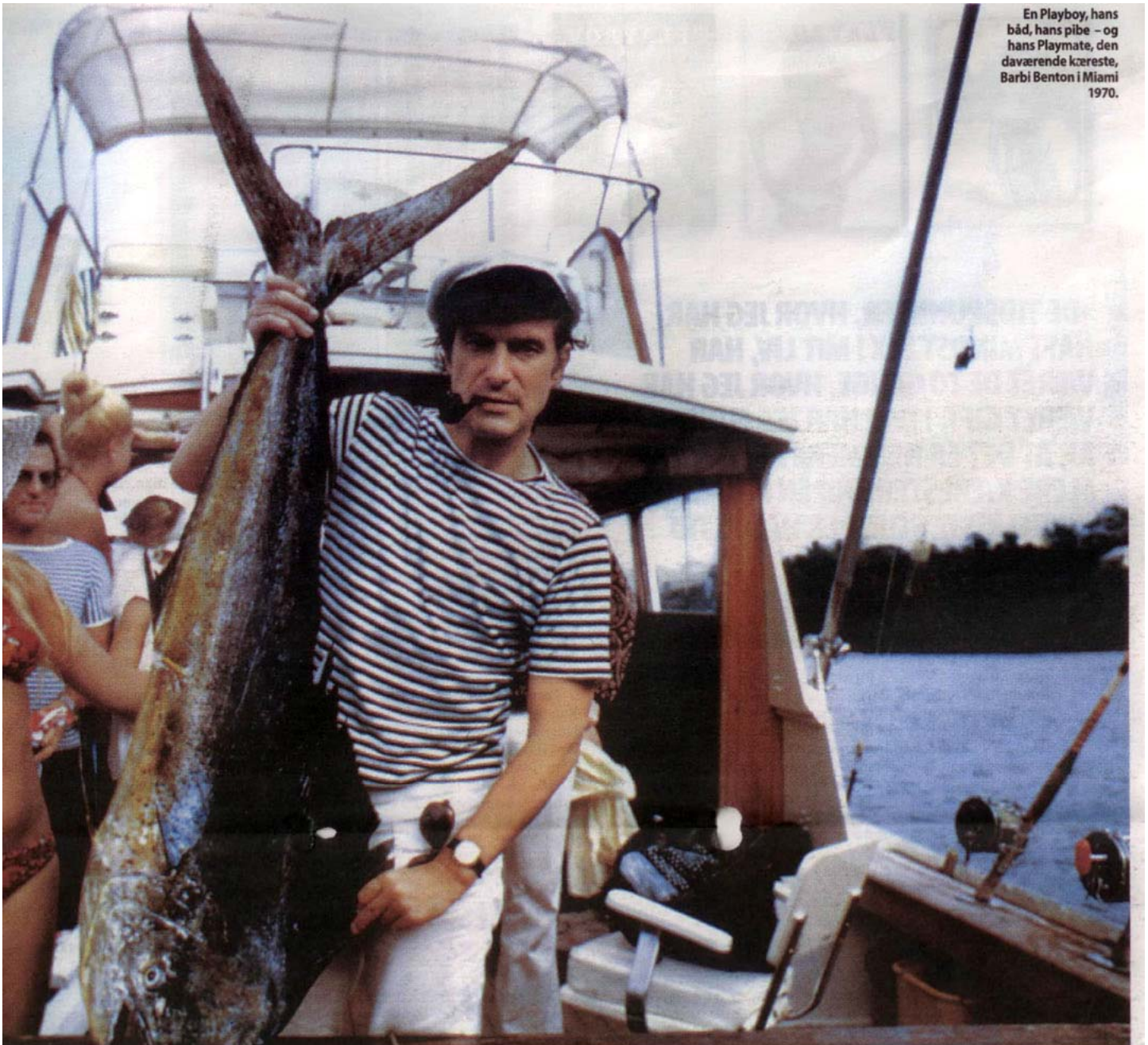
»PLAYBOY HAR ALDRIG VÆRET PORNOGRAFI. HVIS MAN SAMMENSTILLER PLAYBOY OG PIN-UPS AF NØGNE ELLER HALVNØGNE KVINDER MED PORNO, ER DER IKKE NOGET, SOM ER EROTISK LÆNGERE«

Hugh Hefner til Time, 2009

PORTRÆT

FTONIE YDE
MØRCH

En Playboy, hans båd, hans pibe – og hans Playmate, den daværende kærester, Barbi Benton i Miami 1970.

HUGH HEFNER

- Født i 1926 i Chicago, Illinois.
- Fik i 1949 en bachelorgrad i filosofi fra University of Illinois og redigerede campusbladet Shaft. Han tog også kurser i amerikansk sexlovgivning.
- Var indtil 1952 ansat på magasinet Esquire, men sagde op, da han blev nægtet en lønforhøjelse på fem dollar og grundlagde året efter magasinet Playboy for penge fra 45 investorer – hvor en af dem var hans mor.
- Det første Playboy udkom i december 1953 med en nøgen Marilyn Monroe på coveret. Billedet var fra 1949, som Hefner købte rettighederne til for 50.000 dollar. Hefner mødte aldrig Monroe, men ejer gravstedet ved siden af hende. Playboy blev snart det bedst sælgende mandeblad i USA og solgte i 2005 mere end Esquire, Rolling Stone og GQ tilsammen og mere end 15 millioner læsere over hele verden. Selv om salgstallet er gået ned, er Playboy stadig det største inden for sit felt.
- I 1982 overdrog han styringen af sit imperium, Playboy Enterprises, af magasiner, kabel tv, video og tøj til sin datter, Christie Ann Hefner. Hun forlod i 2009 stillingen igen.
- Har været gift to gange og har i alt fire børn. Har i dag tre faste kærestere.

sneget sig en anden – og hidtil ukendt alvor ind på ham det seneste år. Det virker, som om året 2009 er blevet udråbt som det, hvor han er gået i gang med at forme sig et eftermæle, der handler om mere end hans utallige variationer af silkepyjamas og detaljerede »bedtime stories«.

30 kilo – eller 3.506 sider – synes at skulle bevise det.

Så stor er volumen nemlig på mastodontværket »Hugh Hefner's Playboy, 6 Volumes«, som forlaget Taschen sammen med Hefner har smidt ind i jule- og nytårshandlen.

For den nette sum af 10.000 kroner får man så et lille stykke silkepyjamas, et lidt større stykke amerikansk kulturhistorie, seks kæmpebøger, masser af tegneserietegninger, berømt heder – og bunkevis af bare bryster – med i købet.

For ikke at forglemme playboyens signatur som en ekstra bonus på de kun 1.500 limited edition eksemplarer, der beskriver hans vej fra at være en fantasifuld dreng besat af tegneserier, monstre og superhelte til manden, der på rekordtid skabte – og siden har bevaret – et af verdens bedst kendte brands mikset sammen på en cocktail af kaniner, sex, humor og alvor.

SPØRGSMALET ER SÅ, om det batter, for som ofte før med Hugh Hefner, er »Hugh Hefner's Playboy, 6 Volumes« trods hans bidrag, ikke særligt dybdegående. Mest af alt går projektet ud på, at han

»DE TIDSPUNKTER, HVOR JEG HAR HAFT MINDST SEX I MIT LIV, HAR VÆRET DE TO GANGE, HVOR JEG HAR VÆRET GIFT. I DAG HAR JEG FUNDET UD AF, AT DET ER NEMMERE AT DEALE MED FLERE KÆRESTER END ÉN KONE. MINE LYKKELIGSTE STUNDER HAR ALTID VÆRET I FORELSKELSEN«

Hugh Hefner til Time, 2009

vil huskes, men kun for det, han vil huskes for. Derfor sidder han endnu en gang tungt ved roet.

Helt tilbage i 1960'erne forsøgte flere at skrive en biografi om ham, men det lykkedes aldrig, for selv om hans ovale seng og alle rum i Playboy Mansion udadtil har været til offentligt skue, har han altid holdt de private kort helt tæt til kroppen.

Han blev i 1966 af en forfatter, der kom lidt for tæt på, beskrevet som en mand, der var fange i sit eget kongerige. Han gik aldrig uden for sine store stuer med tunge gardiner, proppede sig med piller iført pyjamas, holdt sig vågen i 72 timer ad gangen, spillede Risk med sine Bunnies og drak op til 30 Pepsi udadagen.

Bogen blev helt i sagens natur lagt ned. Af Hef selv, på trods af at det kom til at koste ham over 500.000 dollar i erstatning.

Det var i modsætning en helt anden begejstret Hefner, der i september i år mødte op med sine blonderede tvillinge-kærestter til premieren på dokumentarfilmen »Hugh Hefner: Playboy, Activist and Rebel« på Toronto Filmfestival.

Filmen viser en Hefner, hvis kamp i de yngre dage gik langt ud over at vise erotiske og afklædte skønheder med kaninduske på bagdelen. Magasinet Playboy var blot det underholdende våben for en langt mere alvorlig mission, er budskabet.

Den prisvindende instruktør, Brigitte Berman, beskriver nemlig næsten udelukkende den side af ham, der kæmpede for borgerrettigheder, ytringsfrihed, fri abort og ligestilling mellem køn og racer. Op gennem 1960'erne og 70'erne tog han blandt andet black-listede og afroamerikanske kunstnere med i sine tv-shows »Playboy After Dark« og »Playboy's Penthouse«.

Ella Fitzgerald var der, side om side med hvide, og Nat »King« Cole sad i en sofa og fortalte om sine problemer med at skaffe penge til sin turné, fordi »Madison Avenue is afraid of the dark«. Det var dog ikke kun kontroversielle emner som racediskrimination, der blev taget under behandling. Han inviterede også kunstnere som folkesangeren Pete Seeger indenfor, der var bandlyst på grund af sine politiske synspunkter. Uden for tv-spotlightet var han desuden initiativtager til grupper, der skulle arbejde for at få ændret lovene mod abort, og han gik aktivt ind i kampen mod censur og kræn-

»HUGH HEFNER'S PLAYBOY, 6 VOLUMES«

- Bokssættet består af seks bind og fortæller om Hugh Hefners liv og Playboy magasinet historie i årene fra 1926-1979.
- Der er kun lavet 1.500 eksemplarer, der alle er nummerede og signeret af Hugh Hefner. Med i købet får man en plexiglas-boks til bøgerne, et 7x7 cm stort stykke af en af Hefners silkepyjamas, en udgave af det første Playboy fra 1953, 59 folde ud-piger i fuld størrelse, 312 covers fra magasinet første 25 år, en gennemgang af de grafikere, fotografer, skribenter, Playmates og andre, der har præget og formet magasinet, Hefners egne ord om sin barndom og oplevelser på flere forskellige sprog.
- Bokssættet koster 10.000 kr. og er udgivet af Taschen. Det kan købes hos Taschen i København, som allerede har solgt flere eksemplarer.
- taschen.com

kelser-
ne af den
seksuelle fri-
hed.

Anmeldelserne af dokumentaren var blandede. Vanity Fair skrev blandt andet: »Hvordan laver man en kedelig dokumentar om Hugh Hefner, manden, der gjorde nøgne kvinder ikke blot acceptable, men også cool, som skabte et af de største medie-imperier, og hvis sexliv stadig udkonkurrerer selv 16-årige drenges fantasi?« Altså en kritik af, at filmsinstruktøren vender det sex-blinde øje helt til og skaber et – helt i Hefners ånd – »heltebillede« af ham, der står i skærende kontrast til det playboy-image, som han selv har holdt i live i over 50 år.

Om Hefner har taget kritikken til sig, vides ikke, men det nye 30 kilo box-sæt er set i det lys mere rent og varieret mellem afmålte personlige erindringer og Playboys historie med alt, hvad dertil hører.

Første bind tager sin begyndelse ved hans fødsel i 1926, hvor han selv trækker tråde fra sin barndom i et dybt religiøst hjem på North-west Side af Chicago og op til grundlæggelsen af Playboy og den filosofi, han arbejdede intenst på at lægge for magasinet gennem flere år.

Han går dog ikke i detaljer med, hvordan hans barndom og senere voksenliv blev direkte præget af hans forældres angst for berøring og lidenskabsløshed – kun at det fik hans øjne op for, at de amerikanske sex-love, der gjorde sex til noget uanstændigt, var umenneskelige og burde ændres.

»JESUS VAR IKKE HVID. JESUS VAR SORT«

Borgerrettighedsforkæmper Malcolm X i Playboy

De religiøse restriktioner, som han levede under, fik ham også tidligt til at »flygte« ind en verden af tegneserier, superhelte og horrorhistorier. I en sådan grad, at han gentagne gange fik sedler fra lærerne med hjem, hvori de klagede over, at den tiårige Hefner sad og tegnede i timerne og ikke fulgte med.

Han elskede Flash Gordon og Mickey Mouse, som han skabte sine egne striber og tegneseriehæfter over. Op gennem 1930'erne tegnede han over 70 hæfter, men levede derudover et meget »puritansk« og konventionelt liv, der ikke stak af fra mængden.

Sammen med sine forældre gik han ofte i biografen, hvor han svælgede i de romantiske film og de erotisk påklædte, blonderede showgirls i Busby Berkeleys musicals, der for ham blev kimen til hans fascination af unge, blonde kvinder.

Som han voksede op, skriver han i bøgerne, gik det dog op for ham, at hverken filmenes eller tegneseriernes verden gav et realistisk billede af, hvad sex var, og i sin universitetstid begyndte det emne for alvor at interessere ham.

I 1949 skrev han på baggrund af den første Kinsey Report om menneskets seksualitet en opgave, hvori han konkluderede, at de amerikanske sex-love var direkte irrationelle.

Han begyndte også at læse litterære klassikere som Edgar Allan Poe, skrev læsevis af egne noveller med titler som »Movieland Monster« og »Swap Monsters«, men holdt også stædigt fast i sin fascination af Sherlock Holmes, som han havde dyrket som en helteskikkelse op gennem sine barndomsår. Og, som han siger det, »så vil mange sikkert også bide mærke i, at Sherlock ofte gik rundt og røg pipe iført en morgenkåbe.«

To kendetegn, som han gjorde til sine egne som Playboy-fyrtårn – og han knoklede for at finde et logo, der var ligeså stærkt som tegneseriehelten Fantomets dødningehoved-ring, hvilket udmøntede sig i Playboys karakteristiske Rabbit Head-logo.

»JEG ER ET MENNESKE, OG JEG BLIVER FRISTET. JEG HAR KIGGET PÅ MANGE KVINDER MED LYST. JEG HAR BEGÅET UTROSKAB I TANKERNE MANGE GANGE. DET ER NOGET, GUD VED OM MIG, OG DET ER NOGET, HAN VIL TILGIVE MIG FOR«

Ekspræsident Jimmy Carter i Playboy

GRUNDLÆGGENDE AF PLAYBOY kom således i en forlængelse af et ønske om at skabe en fantasiverden af underholdning, mystik, glamour, sex og alvor, hvor han kunne drømme sine egne fantasier ud. Og samtidig være med til at rykke ved det amerikanske samfunds opfattelse af sex – og ikke mindst af mænd. Han blev dengang beskrevet som »levede på det tidspunkt selv i et meget traditionelt ægteskab med universitets-sweethearten Millie, som han også fik børnene Christie Ann og David med, og den »rigtige« Playboy-livsstil, som han beskrev i den første udgave af magasinet i 1953, var dengang ikke hans egen.

»Hvis du er en mand mellem 18 og 80 år er Playboy skrevet til dig. Det er ikke et familiemagasin (...). Vi kan godt lide vores lejlighed. Vi nyder at mikse cocktails og en hors d'oeuvre eller to, sætte lidt moody musik på grammofofonen og invitere et kvindeligt bekendtskab over til en stille diskussion om Picasso, Nietzsche, jazz og sex.«

Allerede året efter den første udgave, dét der med en letklædt Marilyn Monroe på forsiden og en nøgen udgave af hende indei, sprang magasinet alle budgetter og forventninger. I 1955 blev det trykt i 350.000 eksemplarer og Picasso illustrerede artikler, Andy Warhol gav sin version af Rabbit Head på coveret – og Hefner begyndte at ryge pibe, køre i store biler, hænge ud med Dean Martin og andre berømtheder – og konen Millie blev skiftet ud med den ene unge, smukke Playmate efter den anden.

Han begyndte at blive den Playboy udadtil, som hele hans verden var bygget op om, og alt, hvad han foretog sig var én lang, dygtigt anlagt reklamekampagne for hans univers. Et univers, der virkede attraktivt for mange unge og intellektuelle, fordi tiden var til oprud og forandringer omkring alt lige fra liggerettigheder til retten til at dyrke oralsex.

De kontroversielle tv-shows, der alle bar titler med reference til Playboy – og som i deres udformning var lavet som en kopi af de tidligt legendariske Playboy-fester, gjorde Hefner endnu mere hot og accepteret af intellektuelle berømtheder – og forfattere og skribenter, der ønskede at bidrage med ord og holdninger til Playboy. I 1950'erne var omdrejningspunkterne racediskrimination og sex, i 60'erne ungdomsoprør, vietnamkrig og sex, i 70'erne sex, drugs og frigørelse, og Hefner havde fingeren på pulsen med det hele. Woody Allen skrev artikler, det samme gjorde Martin Luther King, Norman Mailer og Irwin Shaw. Miles Davis stillede op til dybdybende interview, det samme gjorde Malcolm X, Martin Luther King og senere Truman Capote, Fidel Castro og til et af de mest berømte, i 1976, med præsidenten in spe, Jimmy Carter, som trods sin religiøse overbevisning talte åbent om blandt andet sex.

Alle ville »i seng« med Hefner, der hen ad vejen udbyggede sit brand med sit Playboy Mansion, sit sorte »Big Bunny« privatfly, sine Playboy Clubs, sit eget »Pajama Party« på ABC – og i 1973 slog Muhammed Ali med al tydelighed fast, hvilken position playboyen bestred i den amerikanske populærkultur, da han afbrød et di-

besiddelse af kokain. Hun begik senere selvmord, og Hefner blev renset, hvilket han benytter lejligheden til at forklare i bokssættets sidste bind, »Volume 6«, der strækker sig fra 1975-1979.

»Hugh Hefner's Playboy, 6 Volumes« er en »Volume 1«, og derfor skønnes det, at en »Volume 2« snart følger.

Altså fra 1980 og op, hvis der altså er det rette stof at basere et eftermæle på set fra Hefners synsvinkel.

For der hersker ingen tvivl om, at Playboy – og han selv – levede stærkest i magasinet første 25 år, mens de næste 25 år mest er gået op i tabloid-gisninger om, hvor mange børn, han har avlet på sine unge kærestes, hvor meget Viagra han spiser – samt finansielle rygter-historier om, hvem han sælger sit stadig profitable, men dog mindre profitable, imperium til.

Han blev ældre, og tiden forandrede sig. Med 1980'erne kom AIDS, og stærke feministiske anti-porno bevægelser, der satte spørgsmålstegn ved den pris, kvinderne betalte i den seksuelle revolutions tegn. Med 1990'erne kom internettet, et større udbud af erotik og porno og en ny generation af unge, der ikke gider læse bøger og magasiner.

»Jeg føler stærkt, at popkulturen i dag er en tynd kop suppe. Før var det en tyk grød.« som han har udtrykt det til New York Times.

Han går dog ikke rundt og bekymrer sig om, at hans imperium har tabt penge i syv kvartaler i træk eller om, at læserne svigter.

»Lige nu er et af de bedste tidspunkter i mit liv. Jeg finder en stor glæde i at se tilbage på de mange historier og fine øjeblikke, som jeg har haft.«

Og det gør han så lige nu i stor stil. Og fortsætter i et mere roligt tempo sin seksuelle revolution ved at være et levende bevis på, at sex ikke har nogen alder. Han har for længst sprængt den aldersgrænse, han selv satte for en vaskeægte Playboy i 1953.

Og når han oftere og oftere får spørgsmålet, om han aldrig tænker på sig selv »som en gammel gris«, svarer han stadig åbent og bramfrit:

»Nej, overhovedet ikke. Hvorfor i alverden skulle jeg det?«

tym@berlingske.dk

Hefner og hans senere kone, Millie, i Chicago 1944.

»SOM BARN KENDTE JEG HAM NÆSTEN IKKE. JEG SÅ KUN MIN FAR ET PAR GANGE OM ÅRET PÅ PLAYBOY MANSION. HAN SENDTE EN LIMO EFTER OS«

Datteren Christie Hefner i New York Times

rekte tv-interview om boksning for at sige høj »to my man, Hugh Hefner.«

PASSAGERNE OM DEN MERE ALVORLIGE og intellektuelle mission med Playboy fylder meget i bøgerne, fortalt af Hefner selv, krydret godt op med hele udgaver af de mest spektakulære Playboy – og 312 covers og endnu flere Playmates, som har prydet siderne.

Der er ganske få ridser i lakken undervejs, de bliver pænt udeladt, dog har han medtaget sagen om, at han i 1979 blev kædet sammen med narkohandel, da en af hans ansatte blev sigtet for